

Bestemmelsen er ikke begrænset til virksomheder, hvori revisor udfører lovpligtig revision, men omfatter i overensstemmelse med erklæringsbekendtgørelsens § 6 alle virksomheder, hvori revisor udfører revision. Det er dog uden betydning for revisors pligt til at reagere, om revisor får sin mistanke under udførelsen af revisionsopgaven, eller under udførelsen af andre opgaver for en virksomhed, når blot revisor udfører revision i virksomheden.

I visse tilfælde vil revisor på forhånd finde det udsigtsløst at orientere ledelsen om sin mistanke. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet i aktie- og anpartsselskaber, hvor der kun er en ejer, og hvor ejeren samtidig er den, der begår kriminaliteten. Det samme gælder, hvis flertallet af en virksomheds ledelse enten er involveret i eller har kendskab til de økonomiske forbrydelser. I sådanne tilfælde skal revisor i medfør af forslagets stk. 6 straks underrette Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet om sin mistanke.

Revisors rolle som offentlighedens tillidsrepræsentant betyder, at revisor også på dette område indgår i et samspil med de myndigheder, der har til formål at bekæmpe kriminalitet. Revisor skal derfor som udgangspunkt forblive på sin post og varetage sit hverv som offentlighedens tillidsrepræsentant. Stk. 7 foreskriver derfor som en naturlig konsekvens heraf, at revisor, hvis denne vælger at fratræde, og dette sker i en situation, som omhandlet i stk. 5 eller 6, straks skal underrette Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet om sin fratræden. Underretningen skal indeholde en udførlig begrundelse for revisors fratræden, så statsadvokaten får oplysning om den økonomiske kriminalitet, som revisor er blevet opmærksom på i virksomheden.

Pligten til at underrette Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet gælder uanset om revisor, inden underretning er sket, skulle være blevet afsat som revisor for virksomheden.

Til § 11

Bestemmelsen regulerer revisors konkrete uafhængighed. § 11 er opbygget som en "flertrinsrakett", hvor stk. 1, er det overordnede, generelt formulerede krav. Stk. 2 angiver de omstændigheder, der udgør en sådan trussel mod revisors uafhængighed, at han eller hun aldrig må afgive erklæring. I stk. 3 anføres nogle omstændigheder, der kan udgøre en trussel mod revisors uafhængighed, og hvor revisor derfor nøje må overveje, om han eller hun alligevel er uafhængig.

Stk. 1 indeholder hovedbestemmelsen, hvori det fastslås, at revisor ikke må beskæftige sig med en erklæringsopgave, når der foreligger omstændigheder,

der er egnet til at vække tvivl hos en velinformeret trediemand om hans eller hendes uafhængighed. Bestemmelsen svarer i det store hele til den gældende opsamlingsbestemmelse i revisorlovenes § 13, stk. 1, nr. 6, henholdsvis § 7, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsens nærmere indhold er uddybet i de efterfølgende stykker.

Ordvalget "... omstændigheder, der er egnet til at vække tvivl hos en velinformeret trediemand om" betyder, at der i den konkrete situation skal foretages en vurdering af, om der kan foreligge omstændigheder, der kan påvirke revisors uafhængighed, således at revisor derfor skal afstå fra den konkrete opgave. At omstændighederne skal være egnet til at vække tvivl om revisors uafhængighed hos en velinformeret trediemand, henviser til den ovenfor omtalte person, der forudsættes at have den fornødne indsigt i omstændighederne omkring en konkret erklæringsafgivelse til at kunne foretage en vurdering af forholdene. Udover omstændigheder, som er opregnet i de følgende stykker, kan f.eks. nævnes et særligt tæt venskab eller et særligt indædt fjendskab med kunden eller den person eller virksomhed, om hvem erklæringen ønskes afgivet.

Om forståelsen af begrebet "opgaver, som omhandlet i § 1, stk. 2," henvises til bemærkningerne til den citerede paragraf.

Stk. 2 opregner de tilfælde, hvor det på forhånd er forbudt for en revisor at afgive erklæring, hvis nogle af de nævnte omstændigheder foreligger. Baggrunden herfor er, at der i alle de opregnede tilfælde vil være en uacceptabel høj risiko for, at revisor ikke er uafhængig. Foreligger en eller flere af de nævnte omstændigheder, vil det således ikke være op til revisor at afgøre, om han eller hun er inhabil eller ej. Det vil revisor i alle tilfælde være, og revisor vil enten skulle undlade at påtage sig den pågældende erklæringsopgave eller – hvis inhabiliteten beror på en af de andre til revisionsopgaven knyttede personer – da at skifte den pågældende person ud med en anden person fra firmaet.

Stk. 2 er i overensstemmelse med EU-henstillingen om revisorers uafhængighed opbygget således, at der i numrene 1 og 2 gøres op med den familiært betingede inhabilitet (the familiarity threat) og i numrene 3 til 7 med revisors, revisors kollegers og revisionsvirksomhedens forhold. I numrene 3-7 omfattes således primært den finansielle inhabilitet (the self-interest threat) og beslutningsinhabiliteten (the self-review threat). Nr. 8 vedrører alene situationer, hvor revisor skal afgive en erklæring for en virksomhed, som omhandlet i § 10, stk. 2, 3. pkt.